

Punt	Indret	Distància total	Desnivells parcials	Temps parcials
1	L'Argentera	0 m	0 m	0
2	Castell	1.8 km	+240 m	+35'
3	Font de Vilamanya	3.3 km	-190 m	+30'
4	Duesaigües	4.6 km	-115 m	+25'
5	L'Argentera	6.5 km	+90 m	+30'

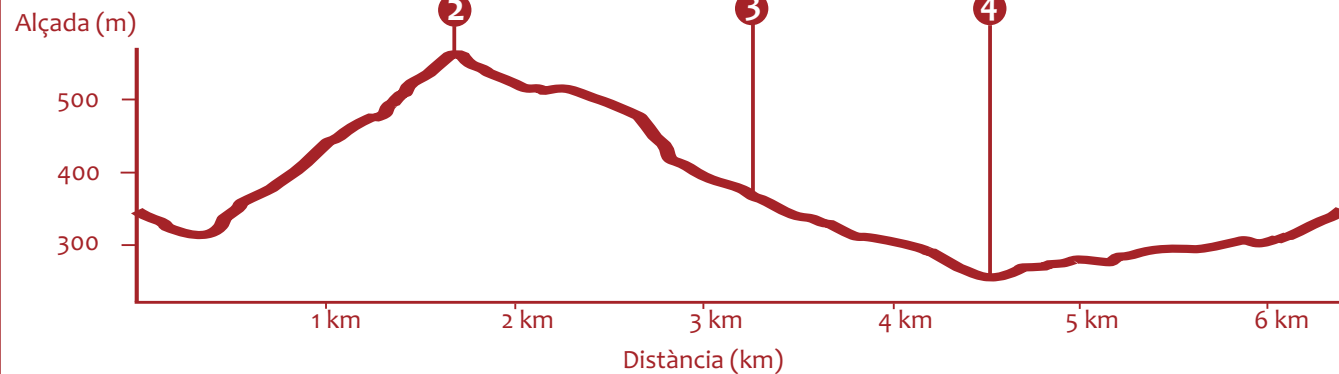
Sortim pel sud del poble de l'Argentera, just després d'una granja, i agafem a la dreta l'antic camí que baixa a creuar un barrancó. Iniciem després l'ascens pel camí empedrat recuperat.

Arribada al Castell d'Escornalbou, que bé val una visita. Baixem tot un tram de carretera amb fort pendent fins arribar al coll dels Pins Bens, on agafem a l'esquerra la pista cimentada que baixa a Duesaigües.

Arribem a la font de Vilamanya, on ens podem refrescar. Des d'aquí surt l'antic camí que ens permet enllaçar amb Riudecanyes sense pràcticament tocar asfalt. Continuem però davallant fins quasi arribar al poble de Duesaigües.

Arribar-nos fins a Duesaigües són tan sols uns 700 metres. Per tornar a l'Argentera hem d'agafar el camí Reial o camí de Velles, un camí carreter que segueix en alçada el barranc Reial, passant per antics pous, horts encara conreats i pel costat d'un antic molí hidràulic per obtenir farina (actualment en ruïnes).

L'arribada a l'Argentera la realitzem passant de nou pel costat de la granja i el trencall del camí que hem agafat a l'inici de l'excursió per pujar al castell.

FITXA TÈCNICA

6.5km

2h

+340m

Fàcil

CAMINS DE LA BARONIA. Pobles a peu del castell-monestir d'Escornalbou.

El castell-monestir d'Escornalbou s'erigeix sobre un dels últims turons de les muntanyes litorals, amb façana al mar i una visió privilegiada sobre els pobles situats als seus peus. La fortalesa té el seu origen en la reconquesta, quan el rei Alfons I el Cast donà el lloc a Joan Santboi per tal que repoblés les terres.

Així, a prop de les restes d'antigues torres romanes i sarraïnes, es construïren a principis del segle XII una fortalesa, una església dedicada a Sant Miquel i una canònica agustiniana. Des d'aquest centre neuràlgic es controlava l'extens territori de la baronia, que comprenia els termes de l'Argentera, Colldejou, Duesaigües, Riudecanyes, Vilanova d'Escornalbou, la Torre de Fontaubella i Pradell de la Teixeta.

Després de dos segles, sembla que una mala administració dels béns i territoris del monestir portà la comunitat a la decadència. Posteriorment s'hi establí una comunitat de franciscans, que l'habità fins la desamortització del 1835, restant l'edifici en estat d'abandó i originant la llegenda que era un espai embruixat.

No fou fins a principis del segle XX que el diplomàtic reusenc Eduard Toda comprà l'edifici i el restaurà bastint un residència senyorial, la qual comptava amb una imponent biblioteca de més de 60.000 volums. Actualment és propietat de la Diputació de Tarragona, i és un complex visitable. Als seus voltants hi destaca un bosquet d'alzina surera, únic a la demarcació tarragonina. Passejar pels seus antics camins empedrats és tot un viatge en la història...

CAMINS AMARATS D'HISTÒRIA

Caminada que ens permetrà conèixer dos dels pobles de l'antiga Baronia, l'Argentera i Duesaigües, i visitar el castell-monestir d'Escornalbou. La pujada al castell des de l'Argentera ens permetrà reviure els passos dels monjos per l'antic camí magníficament empedrat, ombrejat per una vegetació ufana i amb algunes raconades per al descans del caminant. Dalt del castell, gaudirem de les vistes sobre el Camp conreat, la tranquil·litat del castell-monestir, i ens podrem enfilem fins a l'ermita de Santa Bàrbara, que corona el punt més alt. Fou construïda sobre una antiga torre romana i ja era un punt estratègic en temps dels sarraïns (en deien Salòquia, talaia). La llegenda ens embolcarà a la font del Sarraí, escenari del romanç entre la dona del castlà i el fill de l'emir de la zona, que tingué un tràgic final.

